

(oud) medewerkers aan het woord

Wiet de Gouw

Jaren bij Maurang

In 1964 werkte ik voor een garage in 's-Hertogenbosch. Jos zei toen al heel vaak dat ik bij hem moest komen werken. Uiteindelijk kwam ik in datzelfde jaar steeds vaker op de zaterdagen in de garage sleutelen als monteur. Ik weet nog dat ik een keer in de garage stond toen de koppeling van een truck er helemaal uit was. Ik lag toen midden in de nacht met Jos in de put. We hadden heel de versnellingsbak op onze buik liggen en sleutelden er op los. De truck moest namelijk de volgende dag wel weer helemaal klaar zijn. Tussendoor kwam Jo, mijn zus, de vrouw van Jos, dan het vet van onze handen halen om iets te eten. Ze bracht toen gebakken eieren.

Functie(s) en loopbaan bij Maurang

Toen ik bij Maurang in dienst kwam had ik net mijn rijbewijs gehaald. Jos meende dus dat ik overal wel wat vanaf wist. Hij liet mij alles proberen. Ik ging toen eigenlijk meteen rijden op, wat we nu noemen, de steenwagen. We reden toen bieten en schuimaarde. Naast de steenwagen ging ik ook regelmatig op pad met een Ford Kipper. Daarmee haalden we het vuilnis op dat we meebrachten naar de vuilnisbelt. Ik deed dan tussendoor altijd ook nog sleutelwerk in de garage. In totaal heb ik 37,5 jaar gewerkt bij Maurang. Tot aan mijn pensioen dus.

De rit die mij het meeste is bijgebleven

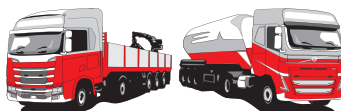
We deden ooit een rit basaltblokken in Zeeland. We stonden toen met 3 mannen. We hadden geladen en we moesten over de weegbrug. Ze hadden ons daar alleen al een paar keer gepakt, omdat we te zwaar waren. Wij waren altijd de sjaak. Ook ik moest daar toen wegen. We stonden, zoals ik net al

vertelde, met 3 trucks achter elkaar. De truck voor mij was toen veel te zwaar, maar hij reed snel door. Hij werd toen even verderop aangehouden door de politie. Ik ging toen maar half op de weegbrug staan en riep tegen dat mens dat ik snel een bonnetje moest hebben. Hij zei dat ik niet goed stond, maar dat wist ik natuurlijk wel. 4 banden er af was natuurlijk geen 'foutje'. Ik zei "hup snel dat briefje". Ik kreeg een briefje en ging snel weg. Ik ontkwam zo de politie en de boete. Een gelukje dus. Ik heb die man daarna nog wel 25 gulden gegeven. Een mooi verhaal als ik er zo aan terug denk haha. We hebben ook eigenlijk nooit geleerd van die te zware vrachten. We deden nooit minder maar juist meer. Zo konden we die boetes betalen.

We zijn ook weleens op zaterdag met alle wagens naar de Ardennen gereden met lips stenen. Dat waren wel echt mooie ritjes. Dat moest dan allemaal "effe gauw" op een zaterdag. We hebben dat voor Maas en Waal ook eens gedaan voor een rit naar Dronten. Allemaal deden we dat op de zaterdagen. Een mooie tijd. Het was hard werken, maar we maakten ook veel lol.

Ik weet nog dat we een rit hadden met bier. Dat was een rit voor de Drie Hoefijzers in Breda. We reden toen met kratten bier en deden zo onze rit. De rit was naar Berlicum en andere groothandelaren volgens mij.

Het familiebedrijf

Ik ben de broer van Jo. Jos was mijn zwager. Jos kon wel een eigenwijs zijn. Ik heb altijd gedacht dat ik Jos wel goede raad gaf, maar hij vaarde wel vaak zijn eigen koers.

Jos had op de een of andere manier de eigenschap om andere mensen diploma's te laten halen voor hem. Ik heb een diploma gehaald voor chef-werkplaats in de tijd toen dat ineens verplicht werd. Dat was samen met Rene. Op een bepaald moment moesten mensen APK keuringen kunnen. Dat was vroeger niet. Als de wielen er dan vanaf vlogen had je gewoon pech. Maar het belangrijkste was het diploma beroepsgoederenvervoer dat Jos moest hebben om het bedrijf te runnen. Daarvoor had Jos, tante Riet naar school gestuurd. In de boeken was het zo dat het bedrijf draaide op haar naam. Maar tante Riet heeft nooit bij Maurang gewerkt, dus dat klopte helemaal niet.

Maurice reed vroeger als manneke altijd met mij mee. We moesten dan alle friettent af. Ik zei dan tegen Maurice dat we daar geen tijd voor hadden maar hij gaf daar niets om. "Ome wiet rijdt altijd door", zei Maurice dan. Maurice wilde altijd een frietje eten. We gingen dan heel soms toch wel naar de friettent. Dan kreeg Maurice zijn zin. Meestal hadden we het te druk en zouden we anders te laat komen.

Maurice was totdat hij 4 jaar was op de Distelberg. Toen is hij verhuisd naar het dorp in Helvoirt. Toen Maurice 12/13 jaar was, kwam hij op zaterdagen helpen bij het bedrijf. Hij was best wel druk en levendig in die tijd. Hij probeerde veel dingen uit en was altijd bezig. Op de heftruck bijvoorbeeld. Hij probeerde alles. Jos nam Maurice toen overal mee naartoe om hem wegwijs te maken.

Ik weet ook nog dat ze Maurice als kind ooit onder de motorkap van een Scania hebben gezet. Ze hebben toen die kap dicht gedaan

als grapje en daar stond hij dan zo te kijken. Maurice is dat ook nooit vergeten.

Meest bijzondere momenten bij Maurang

We hadden vroeger een werkboekje. We noemden dat eigenlijk allemaal het 'leugenboekje'. We moesten daarin opschrijven hoeveel uren we werkten. Daar klopte natuurlijk helemaal niets van. Later kwamen daarvoor tachografen.

"Het leugenboekje, waar Wiet over verteld, is zichtbaar in het Museum."

In Daun in Duitsland hebben we, tijdens een weekendje weg, heel de koelkast leeg gezopen. Eerst gingen ze naar de hotelkamer van Toon en Rosa. Zij hadden toen de bruidssuite. Toen hun koelkast leeg was kwamen ze allemaal naar mij. Dat weekendje was voor het 25 jaar bestaan van de zaak. Tijdens dat weekendje kwamen er op enig moment travestieten. Klein ding was wel dat ik dus niet door had dat het travestieten waren. Ik stond een beetje te dansen met ze. We waren allemaal zo zat als een tientje. Op een moment lag ik languit op de grond. Een travestiet ging toen bovenop mij zitten en toen riep iedereen "Wiet da is unne vent he". Het eerste wat ik toen deed was kijken of ik mijn portemonnee nog had. Ik riep "Ik heb um nog". Ik dacht echt dat ze mij toen voor de gek hadden gehouden.

Bij Chalet Fontein zat ik ooit samen met een vrouw in een soort taart-pak. Ik was echt zo zat als een toeter. Zij sprong daar uit die taart, dus ik dacht "oh dat doe ik ook even". Ik bleef toen met mijn schoen hangen en ging zo op mijn plaat. Ach, iedereen kon er toen wel om lachen.

Ook nog wel leuk om te vertellen is dat ik vroeger altijd vol gas door de bochten reed. Mijn truck had een hele periode een extra as, waardoor mijn wagen een stuk minder ging hangen. Als er dan een onervaren chauffeur mij probeerde bij te houden gaf ik extra gas in

bocht. Die andere chauffeur probeerde dat toen natuurlijk ook. Ik wist dan stiekem al hoe laat het was. Hij had dan zijn pakken stenen helemaal los liggen haha. Dat werd stapelen.

Wanneer ging er iets mis?

Ik had mijn vrachtwagen geladen met schuimaarde. Ik weet het nog goed. Ik kreeg toen een stop signaal van de motorpolitie dat ik moest meekomen. Ik dacht toen “maar jij gaat mij niet vangen”. Ik moest mee gaan wegen en was veel te zwaar zoals gebruikelijk. Die agent hield mij toen aan, maar ik deed net alsof ik ergens anders moest draaien om op die aangewezen plek te parkeren. Die agent bleef daar mooi staan. Ik ging vol gas vooruit en ben natuurlijk nooit teruggedraaid. Ik ben toen bij een boer het erf op gegaan en de politie kreeg mij niet meer te pakken. Ik had snel bij die boer gelost en was de politie toen ontkomen.

Bij een farmaceutisch bedrijf ben ik ooit aangehouden. Ze hadden mij met de auto achter de poort gezet dichtbij Turnhout. De politie vond dat ik op mijn donder moest krijgen, omdat ik veel te zwaar geladen was. Ze trapte tegen mijn banden en zeiden dat ik echt niet meer weg mocht en hielden mij toen toch een heel poosje stil. Gabriel, een goede vriend van Jos, heeft dat toen opgelost. Hij had goede banden met de politie daar. Ze moesten toen wel nieuwe banden komen brengen, want anders mocht ik niet verder. Ik zei dat die banden in Nederland gewoon goed waren, maar daar waren ze niet echt van gediend. Die politie zei toen dat ik dan maar lekker in Holland moest gaan rijden.

Ik ben ook een keer een kraan verloren tijdens het rijden. Je vraagt jezelf af hoe dat kan, maar het is toch echt gebeurd. In die tijd waren de trucks nog anders opgebouwd dan nu. De kraan lag toen los op de wagen. Daar moest je dan van die balken in leggen om te zorgen dat die kraan niet ging schuiven. Ik had die auto toen gewoon open laten staan.

Niet zo heel slim. Er zat toen olie onder in de bak. Dat was in Malden bij de steenfabriek. Ik had daar geladen en reed toen terug over de brug. Die kraan schoof er toen gewoon af. Dat merkte ik wel. Dat was echt een harde klap.

Ooit ben ik met een kipper weggegaan. Dat was niet echt mijn ding, want ik deed altijd de steenwagens. Die kipper zat toen vol met schuimaarde. Ik ben in totaal denk ik wel 3 of 4 keer omgekiept met dat ding.

Met welke trucks heb je gereden en welke was jouw favoriet?

Mijn eerste vrachtwagen was een DAF. Eigenlijk reed ik in het begin ook nog een Fordje, maar daar reed iedereen mee. Er was toen ook een Bussing. Die kon niet harder dan 65 kilometer per uur. Daar heb ik nooit mee gereden gelukkig, maar ik weet het nog goed. Ik heb ooit een Scania gehad die dubbel aangedreven was. Dat was rond '73 en was een 110. Mijn lievelingsmerk van de wagens was de DAF. Die nieuwe DAF 95 die dubbel aangedreven was, was een hele fijne auto. Ik heb ook een 1623 Mercedes gereden. Eigenlijk heb ik alles gereden. Hoeveel precies weet ik niet meer.